

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2007-2008

27 FEBRUARI 2008

**Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 727
van het Burgerlijk Wetboek met
betrekking tot de onwaardigheid om
te erven**

AMENDENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER SWENNEN

Art. 2

In dit artikel de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. A vervangen als volgt:

«A. Het 1° wordt vervangen als volgt: «1° Hij die een opzettelijk misdrijf tegen de overledene heeft gepleegd, met diens dood tot gevolg, of gepoogd heeft te plegen.»

2. B vervangen als volgt:

«B. het 2° wordt vervangen als volgt: «2° Hij die tegen de overledene een lasterlijk geoordeelde aangifte, klacht, getuigenis of beschuldiging heeft ingebracht van een feit waarop een criminelle straf is gesteld.»

Verantwoording

1. Het bewijs van de feiten kan overeenkomstig de huidige bepaling uitsluitend geleverd worden door een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling.

Zie:

Stukken van de Senaat:

4-355 - 2007/2008:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heer Swennen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2007-2008

27 FÉVRIER 2008

**Proposition de loi modifiant l'article 727
du Code civil relatif à l'indignité
successoriale**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. SWENNEN

Art. 2

Apporter à cet article les modifications suivantes:

1. Remplacer le A par ce qui suit :

«A. Le 1° est remplacé par la disposition suivante : «1° Celui qui a commis ou tenté de commettre une infraction volontaire contre le défunt, ayant entraîné la mort de celui-ci.»

2. Remplacer le B par ce qui suit :

«B. Le 2° est remplacé par la disposition suivante : «2° Celui qui s'est rendu coupable, à l'encontre du défunt, d'une dénonciation, d'une plainte, d'un témoignage ou d'une accusation jugés calomnieux, portant sur un fait punissable d'une peine criminelle.»

Justification

1. Conformément à la disposition actuelle, la preuve des faits ne peut être apportée que par une condamnation pénale coulée en force de chose jugée.

Voir:

Documents du Sénat:

4-355 - 2007/2008:

N° 1: Proposition de loi de M. Swennen.

Dat maakt dat bepaalde situaties waarin het niet tot een strafrechtelijke veroordeling komt, niet tot onwaardigheid leiden. Zo bijvoorbeeld in geval van moord gevolgd door zelfmoord.

Daarenboven wordt in de rechtsleer en de rechtsspraak (onder meer Hof van Cassatie 20 december 1945, Pas. 1945, I, 296) aanvaard dat er geen strafrechtelijke veroordeling in de strikte zin vereist is voor de onwaardigheid, maar dat bijvoorbeeld de vaststelling van schuld door de raadkamer bij internering of door de jeugdrechter ten aanzien van jongeren met betrekking tot feiten die normaal de erfrechtelijke onwaardigheid tot gevolg hebben, volstaat.

Daarom stellen we voor de vereiste van een veroordeling te laten vervallen, in navolging van artikel 955, 1° BW, waarbij het inzake de onwaardigheid ten aanzien van de schenker/testator volstaat dat de begiftigde het inzicht heeft gehad te doden, zonder dat evenwel een veroordeling noodzakelijk is.

2. Eerder dan deze vorm van onwaardigheid te schrappen kan overwogen worden de begripsomschrijving te verruimen, wat allicht beter tegemoet komt aan het rechtvaardigheidsgevoel van de mensen.

Nr. 2 VAN DE HEER SWENNEN

Art. 3 (nieuw)

Het wetsvoorstel aanvullen met een artikel 3 toevoegen, luidende :

«Art. 3. — In artikel 728 van hetzelfde Wetboek worden de woorden «de moordenaar» vervangen door de woorden «de persoon die het misdrijf bedoeld in artikel 727, 1° heeft gepleegd.»

Verantwoording

Aanpassing van dit artikel aan de wijziging in artikel 727, 1°.

Nr. 3 VAN DE HEER SWENNEN

Art. 4 (nieuw)

Het wetsvoorstel aanvullen met een artikel 4 toevoegen, luidende :

«Art. 4. — Artikel 730 van hetzelfde Wetboek wordt gewijzigd als volgt: «De kinderen van de onwaardige ouder komen bij plaatsvervulling tot de nalatenschap.

De onwaardige kan in geen geval ten aanzien van de goederen van die nalatenschap aanspraak maken op het vruchtgebruik dat door de wet aan de ouders op de goederen van hun kinderen wordt toegekend.»

Guy SWENNEN.

De ce fait, certaines situations qui n'entraînent pas de condamnation pénale ne débouchent pas sur une indignité successorale. Nous pensons par exemple à un meurtre suivi d'un suicide.

En outre, la doctrine et la jurisprudence (e.a. Cour de cassation, 20 décembre 1945, *Pas.* 1945, I, 296) admettent que l'indignité successorale ne requiert pas de condamnation pénale au sens strict et qu'il suffit par exemple qu'une culpabilité ait été établie par la chambre du conseil, dans le cas d'un internement, ou par le juge de la jeunesse, s'il s'agit d'un mineur, par rapport à des faits débouchant normalement sur une indignité successorale.

C'est la raison pour laquelle nous proposons de supprimer la condition d'une condamnation, à l'instar de l'article 955, 1° du C. civ., qui prévoit que pour révoquer une donation pour cause d'ingratitude, il suffit que le donataire ait attenté à la vie du donateur/testateur, sans toutefois qu'une condamnation soit nécessaire.

2. Plutôt que de supprimer cette forme d'indignité, on peut envisager d'élargir la définition, ce qui permettra en tout cas de mieux répondre au sentiment d'équité de la population.

Nº 2 DE M. SWENNEN

Art. 3 (nouveau)

Compléter la proposition de loi par un article 3, rédigé comme suit :

«Art. 3. — À l'article 728 du même Code, les mots «du meurtrier» sont remplacés par les mots «de la personne qui a commis l'infraction visée à l'article 727, 1°».

Justification

Adaptation de cet article conformément à la modification de l'article 727, 1°.

Nº 3 DE M. SWENNEN

Art. 4 (nouveau)

Compléter la proposition de loi par un article 4, rédigé comme suit :

«Art. 4. — L'article 730 du même Code est remplacé par les dispositions suivantes : «Les enfants du parent indigne viennent à la succession par représentation.

L'indigne ne peut, en aucun cas, réclamer, sur les biens de cette succession, l'usufruit que la loi accorde aux père et mère sur les biens de leurs enfants.»